

עין משפט
נר מצוה

י"א ב מ"י פ"ד מה"י
תענית הלכה ד טושיע
א"ח סיון תקטט טע"ף א
[ויסיון ג טע"ף ד]:
ב ג מ"י פס הלכה ו טור
א"ח ס"י תקטט:
כא ד ה מ"י פס הלכה
טור:

[illegible]

אני מבייר בך
לשתות לך כל השנה
שמה עשית זמני הוא בית
לחם
התקדש. רבא אומר אומר
אני. אל כחלי שני לך
לשם
אני לך אומר כי לשם
אני לך אומר כי לשם
עשוי ומן שמחה, שמה
ינינו לך קידוש ויחסמה
לך ונכד, אבל מה
אעשה
שקנתו
לך קלחלו. חורן הית
שקלן. וינינו שר
המחנות, היה אומר
בין מן שמחה ומתקן
לשם שמחה, הוא
תקן בשם שמחה
לשם, ולא חייש שמה
מלאה. (סנהדרין 33)
כמאן שוה האידנא
כדנא חריבא. שר
נא בטעם לך בין קלין מן
המחנות וינינו לשם
כדנא. (סנהדרין 33)
ומשמרת מתחדשות.
מתחלפות
בזמן, וזאנא וזאנא,
ולך מתחלפות
המחנות וינינו
לשם. (סנהדרין 33)
ואפלי עד שלום.
אמר ליה. שר
בטעם לך, אל זהה חריב
אל ששלח פרי. היה
מתעל עד גילת סוד
השוא דרביה ופרי לא
ישלח. דקאמר פריה
אל ששלח, שר
בטעם לך, היה, אל
לשם לך אל לשלח
דשמוי. (סנהדרין 33)
דקאמר לוי לוי אל שמו
בזמא, וינינו פריה
לשם לשמו. וינינו
בזמא.

היתה לי נחלתי כאריה
ביער [וכו.]. א"ר אלעזר
זה שלוח צבור היוורד לפני
החיבה, שאינו הגון. וירושלם
נחמה עלי בקולה על כן שנא
עוד שש. ונשנין שביעית לא
ישראל הוא מאריך ובחזותו
ברכה וברכה, באחת אומר ו
עונין אחרי ברוך שם כבוד
דבר אצל חכמים אמרו לא

מז:

מִיָּד שְׂבִיעִית שְׂבִיעִית אֲדוֹרְכָהּ. פִּירוּשׁ שְׂמַחְתִּין לְהֶאָרֵץ וְלִמָּה נִקְרָאת וּמֵהֵמָּה בָּרוּךְ דְּבָרָה שֶׁל גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל אֵלֶּם מִ"מ אֵינָה כְּלָל וְנוֹסֵפֹת יְמֵי תַעֲנִית דָּלָה הִיוּ מוֹסִיפִין רַק שֶׁשָּׁה וְעַל כֵּל הַדְּבָרוֹת יֵשׁ טַעַם עַל מֵהָ עֲדָתָם בְּכָךְ הִרְאֵנוּהוּ שֶׁל גּוֹאֵל אֵינָה מִן הַמִּנְיָן וְזֶה אוֹמְרִים מִי שֶׁנֶּהֱיָה לְאֶדְרֵכָהּ לְפִי שֶׁהִיא רֹאשׁוֹן לְנִזְלִין שְׁנִיָּה מִמֶּנּוּ וְשִׁנִּיָּה שֶׁהִיא רִאשׁוֹנָה מִן הַשָּׁמַיְמָה וְנוֹסֵפֹת אֵמֶר מִי שֶׁנֶּהֱיָה לְחֻמּוֹתָיו עַל סוֹף וְחֻמּוֹת בְּרוּךְ וְזֶכֶר הַדְּבָרִית וּלְפִיכָךְ אוֹמְרָה בְּכֻרֻחוֹת לְפִי שֶׁנֶּהֱיָה בְּחֻמְרֵים וּמִיֵּאֲשֹׁר מִן הַגּוֹאֵל וְעִלָּיו נִגְמַר (שְׁמֹת ו) וְאִזְכּוֹר אֶת בְּרִיתִי וְכֵן בְּשִׁלְשִׁית שֶׁהִיא עֵרֶב מִן הַמִּנְיָן שׁוֹמֵעַ תְּרֻעָה בְּיִחוּשׁ שֶׁנֶּהֱיָה בְּרִיתוֹ הִדְּרִינוּ עֲבֹד יִשְׂרָאֵל כְּלָלָה בְּשׁוֹפְרוֹת הִיא אוֹמֵר מִי שֶׁנֶּהֱיָה לְיִחוּשׁ כְּלָלָה לְפִי שֶׁנֶּהֱיָה בְּשׁוֹפְרוֹת עַל הַיְּבִיעִית וְהִיא שְׁלִישִׁית מִן הַמִּנְיָן מִי שֶׁנֶּהֱיָה לְשִׁמּוּאֵל וְכִי וְכִשְׁמּוּאֵל כְּחָבִיז נִעְקָה וְתַפְסָה וְגַבִּי אֲלִיָּהוּ כְּחָבִיז תַּפְסָה עֲנִי ה' עֲנִי וְאֶתְרִיץ בְּגִמְרָה דְּלִעֲקָה עֲנִי גַבִּי שְׁמּוּאֵל וְתַפְסָה גַבִּי אֲלִיָּהוּ תַּפְסָה גַבִּי שְׁמּוּאֵל וְעֲקָה גַבִּי אֲלִיָּהוּ דִּהֲכָה כְּחָבִיז עֲנִי גַבִּי אֲלִיָּהוּ הוּא נִעְקָה שְׁמּוּאֵל כְּמִשְׁפָּה מֵעֵין אֵל ה' בְּגִמְרָה יֵשׁ אֲלִיָּהוּ דְּבָרֵי הַכְּרִמָּל כְּגַד אֵלֶּם עֲנִי אֵל הַרְסִים וְכִי כּוֹלֵם:

ברוך טרחם על הארץ. דגני דוד
ושלמה שייך לומר על הארץ
דוד ושלמה התפללו על הארץ דוד
גבי מלך המות בעון ארונה ושלמה
תפלה לקדמו שכן ב' יהיה בלתי
ועוד יש לומר משום דלחקין בהמ"ק
בארץ ולא קשיא הא דחשיב יונה מקמי
דוד אע"ג שהיה קודם משום דכתיב
למיתתם על הארץ כדמפרש בגמרא:
ויחי

מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וַיִּבְרְכוּ שָׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל כָּל בְּרִכּוֹת כּוֹלֵן לֹא תִהְיֶה אֵלָּא תִהְלֶה אַחַת ת"ל וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרִכָּה תוֹן לוֹ תִהְלֶה וְאֵלָּא בְּמִקְדָּשׁ מִזֶּה אֲמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם בְּרוּךְ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְעַד הָעוֹלָם וְרוּחַן הַכְּנֶסֶת אֵימָר לֹה אֲהִרֹן תִּקְעֶנּוּ וְחֹדֶר וְאוֹמֵר מִי שְׁעֵנָה אַתְּ אֲבִירֵהֶם בְּרַחֲמֶיךָ וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקָתָם הַיּוֹם הַזֶּה בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

עונים אחריו בשבמל"ו וחזן הכנסת אומר להם הריעו
באחת אומר תקעו ובאחת אומר הריעו עד שגומר
בן תרדיון בסיכני וכשבא דבר לפני חכמים אמרו לא
אמרו כרתניא אומר לפניהו עשרים וארבע ברכות ש
שש היכן אומרין כין גואל לרופא חולי ומאריך בגאול
נוהגין בגבולין אבל במקדש היו אומרים ברוך ה' א
ולא היו עונים אחריו אמן וכל כך למה לפי שאי
שנאמר קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם ועד ה
תהלה על כל עולם וברכה תן לו תהלה: תנו
ישראל מן העולם ועד העולם ברוך גואל ישראל
וחזן הכנסת אומר תקעו כהנים תקעו וחזר ואומ
אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה (והן תוקעין
ישראל מן העולם ועד העולם ברוך וזכר הנשכחות וה
הכנסת אומר הריעו בני אהרן הריעו ואומר מי שענה
צעקתכם היום הזה והם מריעין ותוקעין ומריעין
אומר הריעו עד שיגמור את הברכות כולן וכך הננו
וכשבא דבר אצל חכמים אמרו לא היו נוהגין כן אל
צריך לומר וזכרונות כו': א"ר אדא דרמן יפו מאי ט

[illegible]

היינו מטופל ואין לו היינו ביטוי ריקן. היינו כמו (אחריהם): ביטוי ריקס מן העבירה. שאין חמס וגול בביטוי: ופרקו נא. אפילו כשעמד על חברותו היה נאם בלי שם רע: זה המעמיד חן שאינו הנון לפני המעמיד: רשע ששקב"ה שואל אותו יותר ממון והוא נותן בחולו (אפילו): בשיטתו לארובת.

[illegible]

כדלויף לקמן מקרא: **מִיָּנִין שֵׁאִין**
עוֹנִין אִמֵּן תִּקְדָּשׁ. דכמיז בתפלה
 עזרא צביט שני קומו ויזכרו את
 ה' אלהים: והיינו צריך ה' אלהי
 ישראל: **וְהֵיכָן יִזְכְּרוּ שֶׁם כְּבוֹדֶךָ**.
 היינו שעונין אחריו נשכחלו"ן כן
 הוא הפסוק ויזכרו שם כבודך
 ומרוחם על כל צרכה ותהלה: ה"ה
יָכוֹל עַל כָּל הַצָּרִים כּוֹנֵן הַשָּׁמַיִם
אֵחָד ה' עַל כָּל צָרָה עַל כָּל צָרָה
סָן לֹא תִּחַלֵּה: חוֹן הַכֶּנֶסֶת. לא אותו
 וכן יסוד. ותחזר חזן הכנסת ואומר
 להן מי שענה חזן אע"פ שאומר
 אותו וכן: כשמרעין תהלה הוא
 אומר להן הריעו בני אהרן וכשמוקעין
 תהלה הוא אומר להן תקעו בני
 אהרן כ"ו: **וְכָךְ הַסִּגְיָה**. כל מנהג
 זה רבי שלמה צפפורי: **לֹא הָיוּ**
נוֹשְׁבִין כֵּן. שיהיו עונין אחריו צריך
 שם כבוד מלכותו לעולם ועד אלא
 עונין אמן גבולין: ואיז דאמרי
 דאפניא כ"ו. כלומר ואיכא דאמתי הכי:
 וכן הסג"ס. מנהג זה אמקדש קאי:
 אלא

וְזָכַר הַנִּשְׁכָּחוֹת וְהֵם
הַהֵבִיתִים בְּנֵי אֶהֱרֹן הִרְעִיזוּ וכו' וְכֵן בְּכָל בְּרָכָה וּבְרָכָה
אֶת כֹּלֹךְ וְכך הִנְהִיג ר' חֲלֵפְתָא בְּצִפּוּרֵי ור' חֲנִנְיָה
אֵלֶּה הָיוּ נוֹהֲגִין כֵּן אֵלֶּה בִּשְׁעָרֵי מִזְרַח וּבִהַר הַבַּיִת וְאֵת
מִצְבֵּה עֶשְׂרֵה שִׁבְכָל יוֹם וּמוֹסֵף עֲלֵיהֶן עוֹד שֵׁשׁ וְאוֹתֵן
הָיוּ וְהֵן עֲוִינֵי אַחֲרָיו אֲמֵן עַל כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה וְכך הָיוּ
לְהִי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם בְּרוּךְ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל
עֲוִינֵי אֲמֵן בְּמִקְדָּשׁ וּמִנֵּי שֶׁאֵין עֲוִינֵי אֲמֵן בְּמִקְדָּשׁ
לְעוֹלָם וְיִבְרָכֶה (אֵת) שֶׁם כְּבוֹד וּמְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה
רַבְּנֵי יַעַל הִרְאֵשׁוֹנוֹת הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי
הַן עֲוִינֵי אַחֲרָיו בְּרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעוֹד
וְרַב מִי שֶׁעָנָה אֶת אֲבֵרָהֶם בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֶה
וּמִרְעִיָּין וְתוֹקֵעִין) וְעַל הַשְּׁנִיָּה הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי
הַן עֲוִינֵי אַחֲרָיו בְּרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעוֹד וְהָיוּ
אֶת אֲבוֹתֵינוּ עַל יָם סוּף הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וְיִשְׁמַע בְּקוֹל
וְיִזְכֹּן בְּכָל בְּרָכָה וּבְרָכָה אֲמֵר תִּקְעוּ וּבִאֲחַת
הִנְיָג ר' חֲלֵפְתָא בְּצִפּוּרֵי ור' חֲנִנְיָה בֵּן תַּרְדִּיּוֹן בְּסִיכְנֵי
אֵלֶּה בִּשְׁעָרֵי מִזְרַח וּבִהַר הַבַּיִת: ר' יְהוּדָה אוֹמֵר לֹא הָיָה
עֲמָא דר' יְהוּדָה לִפִּי שֶׁאֵין אוֹמְרִים זְכוּרוֹת וּשְׁפּוֹרוֹת
אֵלֶּה

תחת חנניה. אמר ליה כאן אומר רבנן כל חנניה שאינה נעשית כמציגה, עליו הכתוב אומר ויאשינו, והנחל על השביעיות אומר כאן: הנה שבע ברכות סומים, ואמאי ומסין ופסין בברכות. וסומין פסין היינו שבע אריות, ועלה חנן על השביעיות אומר: וימרחני כנאל אענין אחריו אמר, וחנן הכנסת אומר תקעו בני ארץ תקעו ותקעין ומרעין ותקעין, וכן בכל המקום כי במקצת אומר אולי כרתי: איך אליהו כתיב תקעו וכן תקעו בן חנן בן אוריאל, וכן ימינו שם בברוך ומוסר וגו', וכל ברכה כל תלמוד, וכן הנהיגו בין חלפתם בפוראי, וכשנאמר וימרחני עליון עוד שש, ויחנן אמר חני שש ברכות בין גזאל לרופא, וענין אמר אחר כל יום.

(א) וְלֹא עָלָיו כָּךְ גִּי' הַעֲרֹךְ
עֵרֶךְ פֶּרֶק, (ב) וְלֹא שְׂאִי
הַגִּן הַיִּירֵד לְפָנֵי הַחִיכָה
וְכִי' בְּרִשִּׁי דִּי' זֶה,
(ג) בְּרִמּוֹת סָב, סוּטָה מִ,
(ד) רִשִּׁי' מוֹחָק זֶה, (ה) וְלֹא
זֶה וְכִי' בְּרִשִּׁי שְׂעֵי' וְכִי'
בְּרִי' וְכִי' שֵׁן, (ו) לֹא
בְּרִי',

1. היתה לי נחלה
כאריה כיער נתנה עלי
בקולה על כן שנאתיה;
ידמתי יב ח
2. ויאמרו הלוים ישוע
וקדמיאל בני חשבניה
שרביה הודיה שבעה
פתחה קומו כרכו את יי
אלהיכם מן העולם עד
העולם ויכרכו שם
כבודך ומרומם על כל
ברכה ותהלה:
נחמיה ט ה

[א] נמרא (וחזור ולומר)
תלמי: [ב] שם (אלהים)
תלמי: [ג] שם ברוך ה'
אלהי ישראל. י"ג מן
העולם ועד העולם:

[illegible]

(א) גרסה דחוקה כאן ו-ג'ל
בד"ה שטיין אתן בגבולין אבל
במקדש איט כן שנאמר קושי
כ"ו.